

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) וְיָשָׁב דָּרֵה שְׁנֵים פֶּסַח
 וְיָשָׁב מִתַּחַת חֵי"ל גֵּידָא
 וְיָשָׁב חֲתִילֵית גֵּידָא
 וְכָל עֲשֵׂר עֲשֵׂר יָמִים
 מִמֶּנּוּן הָאֲחֵרֵין וְיָמִים
 שֶׁל י"א שְׁבִין נֶדֶה לְבִדָּה
 שָׁאם אֲרַשְׁשׁוּן בִּשְׁנֵים
 עֲשֵׂר חֲתִילֵית נֶדֶה הִידָּה
 וְלִבְשֻׁמִּי וְכִי וְלֹא נִימִי וְנֶה
 אֵל חֲתִילֵית לְחֹלֵה רִלְתִּי וְכִי
 וְכִי שְׁנַעַע יָמִים וְכִי שְׁנַעַע
 אֲוֵרֵי יִם שְׁנַעַע כִּי וְכִי
 שְׁנַעַע עֲשֵׂר חֲתִילֵית כִּי-
 וְכִי שְׁמִי נִתְּחַק: (ב) וְכִי
 שְׁנַעַע שְׁמִי נִתְּחַק שְׁנַעַע
 דְּשִׁנִּי יוֹמָא הַחֲדָשׁ:

מוסף רשמי

וְלֹא יֵחָדֵר עַל אֶחָד עֲשָׂרָה.
חָלוּ שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל רֹאשׁ
הַשָּׁבָע ב' ו' וְהָיָה יִשְׂרָאֵל יִרְבֵּי מִנֶּה,
דָּבָר לֵבָד עַד מִלְּפָנֶיךָ
שָׁמַר, לְדַוּוֹת שָׁמַר הָיָה יוֹם
הַכְּמוּסִים, הֵאָלָה הָיָה לָהּ הָיָה,
לְפָנֶיךָ אֲחִילָה קִדְּשִׁים לִילָה
הַיּוֹם אֲחֵר הַיּוֹם שָׁמַר, כְּדֹאמֶר
כְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה כֵּן (פֶּסֶח) הַיּוֹם
מִיִּשְׂרָאֵל יִרְבֵּי (מִתְחַזֵּק פֶּסֶח)

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) ע"י תנחות דף נ"ה ע"ב
ד"ה ש"ם בעלמו מקשה זה
מ"ש"א לסיפא ולפי מ"ש"כ
רבינו בעלמו שם דף מ"ו כ"ס
התוס' מיישב קושיא זו ויורה.

וַיִּשֶׁה הָרֹאשׁוֹנִים קוֹף וַיִּבֶה הָיוּ הָרִי כְּלוּ לֵה
יֵשׁ לִנְחָמִי וְיֵשׁ מִן הָרִי"ב הָיוּ קוֹף וַיִּבֶה
הָאֶחָד עֶשֶׂר הָיוּ וַאֲנִי תַחֲמִיל עַד שֶׁאֵין
הָיָא וְיֵשׁ לִרְאשׁוֹן שֶׁ שֵׁנִים שָׁרָה תַחֲמִיל
נָדָה הָיָה לְקוֹפָא שְׁנֵינָה כְּלוּ לֵהס יֵמִי
נָדָה וְהִחֲמִילוּ בְּשִׁמְעִי יֵמִי וַיִּבֶה וַיִּזְוִס
נָדָה עֶשֶׂר הָבֹלָה נָדָה מִמֵּי אֶרֶץ תַּחֲמִיל
נִמְאָל שִׁיכְלוּ לֵהס יֵמִי זֹכֶה לְסוֹף שְׁנֵינָה
וְלִקּוֹף שְׁנֵינָה^ה כְּלוּ יֵמִי נָדָה חֻזֵּב וְהָרִי
יִבֶה^ו עַל [שְׁנֵינָה] נִקִּיס לִיבֵה וְשִׁמְעִי
זֶה תַחֲמִיל עַד שֶׁאֵין חֻזֵּב וְהָרִי עֶשֶׂר
וְקִלְקוּל גְּדוֹל שֶׁלֹּא תַחֲזוֹר לַפֶּתַח נָדָה
עַד לֵאחֲרַי יֵיזֵר יֵיזֵר דִּדְרָהל וְהָיָא לֵה
עוֹשֶׂה שְׁאֲמָרָה יֵיזֵר אֶחָד עוֹמֵל רִאשִׁית
וְהָיָא יִדְעֵת אִם בִּימֵי נָדָה וְאִם בִּימֵי
וַיִּבֶה וְאִם תַּסְקוֹף לֵאחֲרַי רִאשִׁית שְׁמִי זֶה
שְׁנֵינָה יֵמִי וְתִרְחֹלָה וְתִרְחֹלָה לְשִׁמְעִי זֶה
נִגְנָד יֵיזֵר נִחְמִיר עֲלֵיהֶם וְנִגְמָר שְׁמָא
יֵיזֵר שְׁרָחֵה בִּי קוֹף וַיִּבֶה הָרִי וְעִשְׂשׂוֹ
תַחֲמִיל נָדָה הָיָא זֹכֶה אִם תַּרְחֵל ג'
וְתִרְחֹלָה לְמִנְחֹת אֲרֻבֵּנָה יֵיזֵר יֵיזֵר יֵיזֵר
עֲלֵיהֶם וְנִחְמִיר שְׁמָא אֲחוּזֵי יֵיזֵר יֵיזֵר
שְׁרָחֵה נָדָה תַחֲמִיל נָדָה הָיָה וְעִשְׂשׂוֹ
בִּימֵי זֶה הָיָא חֻזֵּב הָיָא וְכֵן בְּסִפְקָא
זֶה הָיָא לְעוֹלָם עַד שְׁחַבֵּשׁ שְׁנֵינָה יֵיזֵר
נִחְמִיר: **פְּסָלָה עֶשֶׂר תַּחֲמִיל שְׁנֵינָה**

(ו' ב' יו' ימים) קמחי מתפקין לסוף
זבה פשו לה י"א ח' נקיים הרי י"ח:
שאלו פסח בטוהם פסח משבחה
שפילו פסח ארבעה עשר ארבע
חזרה לפסחה בפסח מז' נקיים דמיה
נפשו זבה היא וכל זמן שלא שבה ז'
נקיים כל חלל מיה זבה: ח"ל רב
דאל וכו'. רב אדל ומי וסבר דכל
הנך י"ז וט"ז וט"ז למשריה לגבירא
ז' אלא טעמה וסא ואלך יהיו לה ימי זוב
בזות העושה כלומר כל הנך דבזיתא דבנך
טעמה ליכא לפסוקא בזוב: **מצינו קרבן.**
טעמה אינה נאכלת דשמה לא ימי זבה היו
ז' אלא לחובתה ואם לאו הלא גרבה שני
היב רזופין זכות ניניה דלא מיה אמרה של
לזוב וי"ש כי קמחי הוו פתלת דתות או ז'
הנך זבה הוו חזבה היא ואיכא למימר לאו
השפא בעלמה הוא ולא דלי זכות ניהו:
י"ח ואלך: **בתנ"ן** זכור: טוהר נגעים
שפא שפא דמיה בחרת בתורה הכניס
כו' ומנין שפא עמד הנגע צנינו זבה וזבה
בא בינה הכין מה מצינו וכו': **אלו נגעי**
משפא לקמן: כחאי קפסילני [וכו'] רבי
משפא. טוהר ומגביה קדוה העוונות למעלה כדי
ש ומשפא משפא דהיינו עוונות בתהום
זכחה מגביה עוונות מיי וכל לעמוד מפני
ש צננה ועולה מפרש טעמה צננ' וכו':
טוב כל עזרת ליהות בחדש נאפות נאפות
חל עזרת בחדש משאר ימי השנה נאפות
ת האחרת שהוא יום תשיעי לאיפתין חלו
סדר צננה ונאכל צננה שיה שהוא אחר
דמא תשיעי הוא צננ' השמשות ספק
י"ט ואם חלו שני ימים טובים של ר"ה
ר יוחי **עמודה** כו'. ורש"י דמתניין
מפרש השחא ועולה מפרש לו לקמן ורב
ש"י שני מולד תשרי או למולד תשרי
בשמונה שעות ליום ארבע צננה וכשאלו
אלו ואחד חסר שחדש צננה משפא ועשרים
שני וחדש שמשלשים יום וכשאלו עשין
ואם טעמה מליאוס נדחה שלמה ימים:

גלים

[illegible]

אֲשֵׁים עֶשֶׂר וְ^א פִּתְחָה שְׁמוֹנֶה שְׁלִישֶׁה עֶשֶׂר וְ^ב
 פִּתְחָה שִׁבְעָה שְׁאִין פִּתַּח כְּמוֹעָה פָּחוּת
 מִשְׁבַּעָה וְלֹא יָתֵר עַל שִׁבְעָה עֶשֶׂר אִמֹּר לִיה
 וְכִי אֵרָא כִּי אֵהְיֶה לִּי לְרֵבָה לִמֵּה לִּי כִּוְלִי הִיא
 תִּימִינִי שִׁבְעָה וְתִשְׁתָּרִי אִמֹּר לִי לַחֲקוּנָה לִירִי
 נִדְרָה וּפִתְחָה קְאָמְרִינִי: תָּנוּ רַבָּנִן כֵּן הָיוּ הַטְּמוּעוֹת
 וְזִבּוֹת מִבִּיאוֹת קֶרֶבן וְאִינוּ נֹאכָל חוּץ מִפִּתְחָה
 שִׁבְעָה וּפִתְחָה שְׁמוֹנֶה שְׁמִבִּיאוֹת קֶרֶבן וְנֹאכָל
 אִמֹּר כָּל הַטְּמוּעוֹת זִבּוֹת וְתוֹ יוֹם אֶחָד וּשְׁנֵי יָמִים
 בֵּית אִיחֹוִי קֶרֶבן הִיא יֵאלֵא כָּל זִבּוֹת הַטְּמוּעוֹת
 מִבִּיאוֹת קֶרֶבן וְאִינוּ נֹאכָל חוּץ מִפִּתְחָה שִׁבְעָה
 וּפִתְחָה שְׁמוֹנֶה שְׁמִבִּיאוֹת קֶרֶבן וְנֹאכָל:
 מִתְּנִי אִין בְּנוֹנִים פָּחוּת מִשְׁבּוֹעַ אֶחָד וְ^א

פפא יצדתקך כהררי אל אלו ננעי אדם
 פשטיה דקרא במאי כתיב אמר רב
 ל מי יוכל לעמוד לפני משפטך תהום רבה
 שמשפטך תהום רבה במאי קמיפלגי
 דאיתמר רבי אלעזר אמר כושב רבי יוסי
 אלאמר ורב יהודה כרבי יוסי ברבי תנא:
 ודרשין המעוברים בשנה ולא נראה יתר על
 לין פחות משנים ולא יתר על שלשה^ז לחם
 יתר על אחד עשר^ח איין^ט קמן נימול פחות
 מ' מאי לא נראה יתר על שמה אמר רב
 תר על שמונה מאי שנה תשעה דלא אס כן
 קראם

ה' ימי נדה שאם תראה גששה או ארבעה ימים לא תמנה
כל אחד וזכות. לקמן י"ו מפורש לא לך אלא לך
בד' מינוס אחד עומא ושיי עומא דכזיז מחלתא יומי
ואחד לעולה דין וזה דממש דמיון הי: ואני נבלה
דוקין אינן אלא נבילה והעולה קריבה על תנאי אם וזה הי
ח' מביאות קרבן ונבלה. דממה נפשו דין לדמות ובי
ח' חזבא ממני האחרון וזה פשו להו' ימים י"ו לדמות ובי
ח' נלוהו מניחא ספק ונותן הן לראשית ימים י"ו מימי
אלה היא וזה ממני האחרון: אע"כ כל פסוקות וזכות. והא
י' פסוק ביום מחמת עשוייה דהיינו משלש ימים עומא
י' פסוק בשבוע אחד דכחצי פספסה (ויקרא י"ג נגעי
היא ביאת מה ביאה חולן וקובץ ומה ונתון לו שבוע אף
ומה ונתון לו שבוע והיינו שבוע שלשי חיל וזה הכהן ואם
לו חלשלו ודקמן גדולה היא זו: אלמלא דקמן כו'. נד
ב' עומת תחת מחלת כסא הכבוד דדי שכיבוי הכוחות: כד
לקמן דקמן הכריז אל שאתה מדקנין בזה שאתה כוב
אמר אלמלא דקמן הכריז אל שאתה עושה לו דקא
ר'תנ"י י"ט ופסוקי מארבעה חדשים מעוברין. על שלש
ל' שנה. ליום שלש אפסיתן ואכלין וזה לו. אל יום
אל י"ט ונאכלת דייט לאחר תוספתן דהיינו ליום שלשי וכ
קמן: לחם הפנים כו'. ידע ואשין עביר שבת ונאכלת לש
י' שבת ושיי שבת נאפה לחם הפנים דבדיעבד ושב
ידע וזה לין שמשותף על עבר שבת אינו עומל שבת
יומי וזה ששעה ומילה שלא בזמנה אינה דוחה לא שבת ולא
יומי שהוא שנים עשר ללדתו: ב' לא תראה לחמים לנב
אלה עבדין חסירין קורט אל שמונה אכל שמונה עבדין ואל
משנה מליאס ידע אתי קטיבה דחמא תלמא חסיר קודמ
אל מולד חסיר זה תחילה ליל שבת נמאל מולד חסיר הבא
עבר ראש השנה ביום המולד שסדר מולדות הלכנה אחד
לשי חדשים י"ט ימי חסיר חודש אל תמנע ופער
חל חסיר המולד קורט אל שמונה מליאס נדחה שי ימי

וְלֹא יִתֵּר עָלַי ג' שְׁבוּעוֹת. וְנֵעִי
בְּחַס דְּוִימִינִי לֹלֵא דִּיעִינִי אִם
לְגַמְרִי עַד שֶׁלֶשׁ שְׁבוּעוֹת בְּיוֹן
שֶׁאִם עֹמֵד בְּרַחֲשׁוֹ וְנֵעִי וְלֹא וְקֹאֵה
וְסֵטָה וְנָתַן לוֹ שְׁבוּעַ אַחֵר שֶׁאִם חֹזֵר
עֲשׂוֹן מְחִילָה וְאִם לֹא חֹזֵר טוֹיֵר אֵל
לְעֹמֵד לְעֹמֵד בְּשֵׁי שְׁבוּעוֹת דִּיעִינִי דִּיוִי
דָּאִם עֹמֵד בְּשְׁבוּעַ שְׁטִי טוֹיֵר מִיד
וְנִפְתּוּחַ (מַשְׁהֵא) ^ט פִּימֹת אִין לִידַע
טוֹיֵרְתּוֹ לְדִין הַסֵּגַר פִּימֹת מַתְּשֵׁבֶה:
מַשְׁתַּחֲוֶיךָ תְּהוּם רַבָּה. וְנֵעִי
בְּחַס שִׁכּוּלִי לֹלֵא
לִידַע אִיחֹר שֶׁל שֶׁלֶשׁ שְׁבוּעוֹת:
מֵאל

יָחַד עַל שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת: גַּם שָׁבוּעוֹת יִגְנְעוּ בָתִּים אִמֹּר הַמִּשְׁפָּטִים תִּהְיוּ רַבָּה אֱלֹ נִנְעֵ הַיְּהוּדָה אֲלֵמָלָא צִדְקָתָךְ כְּהִרְרִי רַבָּה אִמֹּר צִדְקָתָךְ כְּהִרְרִי אֲלֵמָלָא בְּרַךְ אֱלֹעִזֹּר וְר' יוֹסִי בְּרַכֵּי חֲנִנִי הָיִינוּ אִמֹּר נוֹשֵׁא רַבִּי מִמֶּנִּי מִתְנִי הָאִין פּוֹחֲתִין מֵאַרְבַּעַה שְׁמוֹנָה ^ס יִשְׁתִּי הַלֶּחֶם הָאִין נִגְמָה הַפְּנִים הָאִין נֹאכַל פָּחוֹת מִמֶּנִּי וְהַמֶּנֶּחֱמֶה וְלֹא יָחַד עַל שְׁנַיִם עֶשְׂרִי הוֹנָא לֹא נִרְאָה לַחֲכָמִים לַעֲבֹר

קאמארי: נדב ופססה. שרדע מאמאט
שטאט דמאד יא אחרש האט שומרת יא
דלעלי דמאין פסקוויין צוזאם ביון כול
שטעט שטעט נקיש שמי מוריס אהר
והטאט וו חולין ומליקה נבייל דחולין
ומטאט דנדע ליכט: הווא פססה ו
קמאלי סקוף ויזה אהר אפ"ה יא מחלה
ומייריה סוף ויזה ממה נפך וזות אן
באלאס לא וזות פקטווס. דמשמע לא
פססות משבוע אחד להכשר: נב"י נעמי
ושב הכין אבד הכין וס"ד ו יא שיה
בשבוע ראשון ושני מנין שחולן וקולא
אחרס. שגברין שבוע אחד אף לטשר
אלטור אחד כונט. הקב"ה טכנס ומח
שיכרעו החיות: רבב כ" אלטור. ו
נדב: ודב יהודב כ" יוסי זכר"ה. וה
פססות פסטיין שיהו מכריעין עד תמוס
פססות פססין. ליוס שי לאפטיין: וכל
עברע שבת שאין אפטיין דוחה לא שבת
עברי י"ט וחללות גייט שיהא שני לא
שני ימיס ימיס טויבס לא ראש השנה להיות
ששני לאפטיין: קטן. ימול פטיס עד
יוס ספק לילה ואס יוס הוא נמאא שני
אחר אמוס שבת אף ימול עד יוס ש
דקתני שפסחין מד' חדשים מעוברין
אחר אים ליה טעול: דאס ק"ד. דעבר
הבא ד' ימים וח' שעות ומחצ' חלקים
ומחצ' חלקים אחד מלא אחד חסר
ווא וואי ושמי ידוע שטע וי"ג חלקים
שבועה מלאים אחד ראש השנה יוס
שטע וי"ג חלקים אחד ראש השנה יוס

א ו מיי פיה מהל' תאמר
ב יחלה הלכה כ:
ג ב מיי פיה מהל' תאמר
ד פרהה הל' ו' וסיו'
ה הלכות פטול' המוקדשין
ו הל' ין
ז ב מיי פיה מהל' תאמר
ח עומדת דרשה הלכה י'
ט א ד מיי' שס פטרו הלכה
כ פ:
כא ב מיי פיה מהל' תאמר
כב תהנה הל' ה'
כג ג מיי פיה מהל' תאמר
כד תחדין ומוספין הלכה ה'
כה ט:
כז ד מיי' שס פיה מהל' תאמר
כח ו מיי פיה מהל' תאמר
כט הל' י' עושין יד פיומן
ל רב טעם ה'

רה אור השלם

אל צדקתך כהררי אל
משפטך תדום רבה אדם
כדוקה תשיע יי
חבלים לו

רבינו גרשום

יריב ימים טמא ראיתי. אד
הרא ובה גמורה לאכול
הקבנה דתרי מאני חשינין
זיב זיב דו גמרה זיב ובה
השתא הויא אבה גמורה;
פתחה שמונה. והכי משו
ממי זיבה. וכיש באומרת
זיב טמא ראיתי דהיא ובה
גמורה רבין קודם ד ימי
דה ורבין לאחי ד ימי נדה
איכא טמא ובה גמורה
היא פתחה ד. רבד מצרפת
ד ימי נדה י ימי נדה
תכארי יא משו דו והיינו
קאמר שאין פתח בטובה
נחת מו ימי שחור השפסק
הללו ד ימים טמא לפתח
היה דאי. שחור הויא

[illegible]

(א) נראה דל"ל אסור להניחו כמות שהוא משום כיוון הדשים אלא אי בהצורה וכו' ועי' בתמורה לד כחשונה דמלתא מ"ה ור"י צוה. (ב) שם ברי"ה לא הובא דה פלוגתא דאחראי דר"א ור"י בר חנינא ואולי דל"ל ופלוגתא דהגר אחראי הוא ברי"ה י"א.

